

Mi-e dor!

Andreionthepoetry

Nu mă-ntrebați de ce-am plecat, că nu o să vă spun.
Atât vă zic: m-a luat acum de voi un dor nebun!
De-acei poeți care adânc nu caută doar rime,
Ci chiar pe Dumnezeu îl vor în suflet, ca și mine.

De cei ce-n căutarea lor se-opresc ades să-admire
O lume strâmbă, drept creată, și stau ca să se mire
Cum s-a strâmbat atât de tare, ca Turnul cel din Pisa
Și încă nu e sfârșită, deci bună-i e premisa!

Mi-e dor de cei ce-n toiul nopții așteaptă iarăși ziua
Și-n joaca lor nevinovată nicicând nu strigă "Piua!",
De cei ce încă văd frumosul privind printr-o firidă
Când totul pare-n jur că piere în arșița aridă.

Mi-e dor de mine de-altădată, dar și de cel de-acum,
De mine ce-am plecat departe. Dar nu mă-ntorc din drum,
Căci e un drum spre a-L cunoaște mai mult pe Dumnezeu
Și-n El de-acuma, tot mai bine, vreau să rămân și eu.

Și pe-acest drum, dacă vreodată, iar vă voi întâlni,
Voi avea mare bucurie, fiindcă atunci voi ști
Că nu-s stingher pe Cale, că și voi sunteți pe Ea.
Să ne-ntâlnim cu bine! Domnul ne va ajuta!